

[Viggo Starcke.]

er helt rigtigt, som det ærede medlem sagde, at beskyttelsen udstrækkes til 20 år, nej, den udstrækkes til 10 år, og derefter kan man ansøge om yderligere forlængelse for 5 år og 5 år til, men man har ingen garanti for, at man får den, og medicinalfabrikkerne må disponere over de 10 år. Det andet er ikke en realitet, det er en mulighed, en nåde, de kan opnå.

Til sidst vil jeg gerne sige, at det, det drejer sig om, er særnavn. Selvom en fabrik har et særnavn, kan den udmærket godt udsættes for konkurrence, og den bestemmelse, som gælder i øjeblikket, at det kun er een fabrik, der må fremstille det beskyttede lægemiddel, er en bestemmelse, der er indført administrativt, som ikke er lovfæstet, og som er uønsket af industrien. Jeg ønsker blot, at medicinalfabrikkerne skal behandles som andre fabrikker med hensyn til beskyttelse af mærkenavn.

(Kort bemærkning).

Bertel Dahlgaard: Det ærede medlem siger, at medicinalfabrikkerne udmærket kan udsættes for konkurrence. Det ærede medlem er ikke så naiv, at han ikke ved, at betydningen af særnavn for medicinalindustrien er den særlige propagandamulighed, der ligger deri, og som udnyttes på en måde, som han og jeg kender udmærket.

Dernæst skal jeg sige med hensyn til de 10 eller 20 år, at det ærede medlem ved udmærket, at for alle medicinpræparater af betydning vil der blive givet 20 år, men at de 10 år er indsat, fordi det er nødvendigt at foretage en vis gennemprøvning. Det ærede medlem er ikke ukendt med, at adskillige af de præparater, der kommer frem i dag, efterhånden som de prøves, viser sig ikke længere at være egnede. Det erkendes af alle.

(Kort bemærkning).

Viggo Starcke: Argumentet med propagandaen gælder ikke, fordi der netop i loven gives regler for reklamering og avertering, og derigennem har myndighederne hold på propagandaen, som forøvrigt også

kan udfoldes af apotekerne, hvis det skal være.

Endelig er det ikke rigtigt, at medicinalfabrikkerne kan regne med 20 år, fordi den eventuelle forlængelse udover de 10 år for særnavn ligger i administrationens hånd, i et udvalg, hvor der også kan komme forskellige økonomiske interesser frem. De økonomiske interesser ligger jo ikke udelukkende på medicinalfabrikkernes side, de ligger også hos både apotekerne og patienterne.

(Kort bemærkning).

Poul Claussen: Jeg vil gerne henstille til det ærede medlem hr. Viggo Starcke at se lidt venligere på det eksempel, den højtærede minister læste op, og som det ærede medlem affærdigede i en fart. Hvis det ærede medlem vil gøre den betragtning gældende om individuel medicin, ekstpemporært fremstillet og opskrevet, kontra denne dyrehavsbakke, så tror jeg, det ærede medlem vil få et udmærket repetitionskursus af sin ungdoms kærlighed som lærer i receptskrivning og farmakologi.

(Kort bemærkning).

Viggo Starcke: „Du lifs och döds förvaltare, jag nalkas skygg ditt altare.“ Sådan skrev digteren Karlfeldt i et digt til en apoteker, hvor han fortsætter med alle disse smukke gamle ting: tænk på Teriak. Hvad indeholdt denne Teriak? Hvad bryggede apotekerne ikke sammen af stoffer i massevis i disse gamle medikamenter.

Jeg mener, at det er ganske uanstændigt at fremdrage et eksempel som den recept, som den højtærede indenrigsminister fremdrog her, og som det ærede medlem hr. Poul Claussen selv benyttede som argument i en saglig diskussion. En fuldkommen sygelig recept, der sandsynligvis er mere syg end patienten.

(Kort bemærkning).

Poul Claussen: Jeg kan ikke se, hvori det uanstændige ligger. Det er en faktisk foretagen ordination, forstår jeg, og hvis det ærede medlem til sine, som jeg har foreslået, videre studier over den moderne receptsamling vil have flere recepter, tør